

Энг бой инсон ким?

09:14 / 16.12.2023 3421

Иймон эътиқодли кишининг шукроналик, сабр-бардош ва қаноат туйғуси ўз-ўзидан унинг хулқ-атворида, шахс сифатларида ва оилавий муносабатларида акс этиши, исбот талаб қилинмайдиган ҳақиқатдир.

Алишер Навоий ҳазратлари асарларида келтирилган қаноат, шукр сўзларининг мазмун-моҳиятига аҳамият берсак, нақадар гўзал ҳолатда васф қилинганига гувоҳ бўлишимиз мумкин. Мисол учун, «Маҳбубул-қулуб» асарида **«Қаноат шундай бир чашмаки, унинг суви ҳеч қачон қуримайди, у бир хазинаки, сарф этган билан камаймайди. Шундай бир зироатгоҳки, уруғидан иззат ва шафқат ҳосили унади. У гўё бир дарахтки, унинг шоҳида ҳурмат меваси пишади...»** - каби фикрларини баён этган. Мутафаккир инсондаги иродани қаноатга ўхшатади, уни

Уламоларимиз берилган нарсаларга розиликка қуйидагича: **«Ризо - қалбнинг Парвардигор ихтиёрига таскин топмоғидир»** деб таъриф берилган бўлса, яна бошқа бир таърифда **«Ризо -тақдирнинг аччиқлиги сабабидан ҳам қалбнинг хурсанд бўлишидир»**, дейилган.

Бошқа олимлар: **«Ҳар қандай ҳукми хурсандчилик ила қарши олиш»**, яна бир таърифда эса **«Ҳар қандай ҳукм ўқилганда ҳам жазавага тушмаслик - ризодир»** деб келтирилган.

Розилик таслим бўлиб қўл қовуштириш эмас. Чунки аслида таслим бўлиш дегани бу - мағлубиятга учрамоқ ва мақсадга эришиш учун жидду жаҳд қилмасликдир. Ҳақиқий розилик бўлса, мақсадга етишиш учун бор имкониятни ишга солиш, мабодо эриша олмаса, ана шунда ҳеч қандай жазавага тушмасдан, ғазабланиб, аччиқланмасдан Аллоҳ таоло тақсимлаб берганига рози бўлишдир. Бу айти турмуш қуриб фарзанд кўра олмаган, дардга чалиниб шифо топа олмаётган, Аллоҳ таолонинг тақдири ила фақирлик, ҳоли тангликка учраб қанча ҳаракат қилса ҳам бундан қутула олмаётган кишиларнинг розилигидир.

Қуйида Аллоҳ таоло ёзиб, тақдир қилган нарсаларга рози бўлишдек сифат ила зийнатланишнинг шундай мартабалари келадики, натижада қалб доимий сурурни, нафс муқаррар неъматлар ҳиссини туя бошлайди.

Абдулвоҳид ибн Зайд айтади: **«Розилик - Аллоҳ таолонинг улуғ эшиги, дунё жаннати (энг буюк неъмат) ва обидлар чироғидир»**.

Абу Абдуллоҳ Баросий айтади: **«Кимга розилик инъом этилган бўлса, фазилат даражаларнинг энг юқорисига етишибди»**.

Абу Усмон Ҳайрий: **«Қирқ йилдан буён Аллоҳ таоло мени мен ёмон кўрган ҳолга ташламади ва ўша ҳолатдан мени мен ғазабланадиган бошқа бир ҳолга кўчирмади»** (яъни ҳар қандай ҳолда ҳам мен норизо бўлмадим, ёмон ҳам кўрмадим, ҳеч қачон ғазабланмадим).

Алқама розияллоҳу анҳу:

عَبَّ لِقَدَّهٖ ۞ لِّلَّابِ ۞ نَمُّؤِي ۞ نَمَو

«Ким Аллоҳга иймон келтирса Аллоҳ унинг қалбини ҳидоятга бошлайди» ояти борасида шундай дейди: **«Бу кишига етган мусибат бўлиб, киши уни Аллоҳнинг ҳузуридан эканини билади ва унга таслим ила, рози бўлади».**

Омир ибн Қайс айтади: «Менга барча мусибатларни енгил қилган ва ҳар қандай бало-офатларга мени рози қилган Аллоҳ таолога ҳақиқатда муҳаббат қўйдим. Унга бўлган севгим туфайли кеча ва кундуздаги бўлаётган нарсаларга парво қилмайман».

Мана шу пайтда мусулмон киши наздида бойлик ва фақирлик паллалари тенг бўлади. Ибн Авн айтади: **«Банда ҳеч қачон фақирлик пайтидаги ризоси бойлик пайтидаги ризоси билан баробар бўлган даражадагидек ризонинг ҳақиқатига ета олмайди».**

إِلَاعَتِ هَلَلِ نِإِو، مَكِّقَازِرَأ مَكِّنِي ب مَسَقِ ام ك، مَكِّقَالِخْ مَكِّنِي ب مَسَقِ يِلَاعَتِ هَلَلِ نِإِ
بِحِي نِمِإِ نَامِي إِيِلَاطَعِي الو، بَحِّي إِ نِمَو بَحْ أ نِمِإِ لَامِي طَعِي

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам марҳамат қиладилар:

«Албатта Аллоҳ таоло худди орангизда ризқларингизни тақсимлагани каби ўртангизда сизларнинг хулқларингизни ҳам тақсимлади. Аллоҳ таоло яхши кўрганларига ҳам ва яхши кўрмаган кишиларига ҳам мол-мулк бераверади. Иймонни эса фақат яхши кўрганларигагина беради» (Ал-адаб ал-муфрад асари)

Аллоҳ берган ризқ-рўз шак-шубҳасиз, албатта етиб келади. Банда Аллоҳ таоло белгилаб қўйган ризқни еб бўлмагунича, белгиланган умрнинг ҳаммасини ўтамагунича вафот этмайди. Шундай экан, қандай қилиб нопок йўл билан ўзгаларнинг мулкига дахл қилиш, бу билан янада кўпроқ нарсага эришишни ишаш мумкин?

Камбағаллик баъзилар ўйлаганидек мол-у дунёси камлигида эмас, балки қаноат қилмасликдадир. Агар киши фақирлигидан нолиса ўзиданда ночорроқ кимсаларга назар солсин. Бу дунёда миллионлаб инсонларнинг ичида унданда камбағалроқ кишилар минглаб топилади. Уларга қараб инсон Аллоҳнинг берган неъматларига нисбатан шукр қилиши, бориға қаноат қилиши лозим бўлади.

Бу борада ҳам Расулulloҳ соллоллоҳу алайҳи васаллам жуда гўзал одоб-ахлоқ эгаси ва Парвардигорига энг маҳбуб банда эканликларини исботлаб шундай деганлар:

يذلل الله ذمحلل: لاقف ىلتبم ىأر نم:- ملسو وىلع هللى ص - ىبنللا لوقى
ه بصى مل، الىضفت قلخ نمم رىثك ىلع ىنلضفو هب كالتبا مم ىن افاع
ءالبل لكذ
ىذمرتلا ن نس حىحص.

«Кимда ким бирор мусибатга учраган кишини кўрса, «Сизни синаган мусибатдан мени сақлаган, Ўзи яратган кўпгина махлуқотлардан мени афзал қилган Аллоҳ таолоға ҳамдлар бўлсин», десин! Ўшанда ана шу мусибат унга етмайди».

(Имом Термизий ривояти).

Бандага мусибат етса, чиройли сабри ва розилиги натижасида унга бир қанча фазилатлар берилади. Бу хусусда Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳунинг: «Агар мен бирор мусибатга йўлиқсам, Аллоҳ таоло ўша мусибатда менга тўрт неъматни инъом қилган бўлади: Ўша мусибат динимда бўлмагани, (Аллоҳнинг қадарига) розиликдан маҳрум бўлмаганим, бунданда оғирроқ мусибат берилмагани ва ана ўша мусибат учун савоб умид қилишим мумкинлиги», деб айтган сўзлари барчамизни шукр қилишга, сабри ва Аллоҳ таоло ёзиб қўйган тақдирига рози бўлишга ундайди.

Хулоса ўрнида бирор бир касалликни даволашдан олдин инсон организмда аввало унга қарши иммунитет ҳосил қилинади. Биз ҳам ёшларимиз қалби ва онгида ноҳуш ҳодисаларга, бесабрликка қарши шукрона ва қаноат тарбиясини берсак, турли хил даъватчиларнинг

алдовларига учмайдиган ўз Ватани ва халқи учун фидойи инсонларни тарбиялай оламиз.

Аллоҳ барчаларимизни шокир ва қаноатли бандаларидан қилсин!

Жалолиддин домла Ҳамроқулов

*Ушбу мақола Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг
2023 йил 30 ноябрь 03-07/9089-сонли хулосаси асосида тайёрланди.*